

[Søren P. Larsen.]

forbundet i Danmark. Landarbejderforbundet er jo en faglig Forening, og Arbejdsløshedskassernes Virksomhed er som bekendt fornyet gennem en Lovgivning i 1932, som alle de 4 store Partier har stemt for naturligvis ud fra den Betragtning, at man her skabte en neutral Lovgivning, som skulde tage ligeligt Hensyn, og som derfor i Betragtning af det Formaal, som Arbejdsløshedskasserne havde, var berettiget til at faa Støtte af det offentlige. Vedkommende Kommunalmand er meget forbavset over, at det Svar, han har faaet fra Arbejdsdirektoratet, gaar ud paa, at vel kan en Mand meget vel optages i Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, selv om han ikke er Medlem af Landarbejderforbundet, men i det Tilfælde at et saadant Medlem af en Arbejdsløshedskasse ikke tillige er Medlem af Fagforening, skal han foruden det ordinære Kontingent betale et 100 pCt. højere Kontingent til Arbejdsløshedskassen, end hvis han var Medlem af Landarbejderforbundet. Vedkommende Kommunalmand var meget forbavset over, at vi har skabt en Lovgivning, der ikke var neutral, men som ligefrem ansporede til, at Folk skulde melde sig ind i Landarbejderforbundet. Jeg sagde derfor til vedkommende, at saa vidt jeg kunde læse Arbejdsløshedsloven af 1932, saa var den lagt saaledes til Rette, at Lovgivningsmagten ikke tilsigtede noget som helst paa den Linie, som Administrationen her var kommet ud paa. Og læser man Arbejdsløshedslovens Bestemmelser igennem, tror jeg ogsaa, man kommer til det Resultat, at Loven er rigtig nok. Men der findes i § 22 i Arbejdsløshedsloven af 1932 en Bestemmelse, som siger, at Arbejdsløshedskassernes Vedtægt skal affattes efter en nærmere formet Mønstervedtægt, og derefter skal disse Vedtægter indsendes til Arbejdsdirektoratet — det maa altsaa sige Ministeren — til Godkendelse.

Jeg vil gerne gøre den Kommunalmands Spørgsmaal til mit. Hvor har Ministeren Lovens Grund under sig, naar man administrerer paa den Maade, at man paalægger de Medlemmer, der ønsker at komme ind i Landarbejdernes Arbejdsløshedskasse, et Kontingent, der ligger 100 pCt. højere end det Kontingent, der vilde være at betale, hvis vedkommende tillige var Medlem af Landarbejderforbundet? Jeg føler mig overbevist om, at de 4 Partier, der i 1932 var med til at gennemføre denne Lovgivning, ikke gennemførte den under den Forudsætning, at Administrationen skulde forme sig saaledes, som sket er i dette Tilfælde. Jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til den højt-

ærede Minister, om han vedblivende tror, at han befinder sig paa Lovens Grund med en Fortolkning af den Art, der her er Tale om, samt om, hvornaar man er begyndt at fortolke Arbejdsløshedslovens Bestemmelser paa den Maade, det er sket i dette Tilfælde, og endvidere, hvor mange andre Arbejdsløhedskasser der har det paa samme Maade. Det er nemlig givet, at det var ikke Meningen, da Loven blev vedtaget i 1932, at man skulde sætte et saadant ekstraordinært højt Kontingent for de Medlemmer, der ikke stod i den faglige Forening, hvis de vilde søge ind under Arbejdsløshedskasserne under samme Vilkaar som andre Medlemmer. Da det her drejer sig om en Lovgivning, som det offentlige yder betydelige Tilskud til, tror jeg, det vilde være rart, om den højtærede Socialminister vilde besvare de Spørgsmaal, jeg her har stillet.

Jeg har et enkelt andet Spørgsmaal, som vi drøftede for en Tid siden her i Rigsdagen, nemlig Spørgsmaalet om det Misforhold, der synes at være til Stede mellem Arbejdsløsheden rundt omkring og de mange Annoncer om Pladstilbud, som fremkommer i den senere Tid. Da vi sidst drøftede dette Forhold her i Tinget, havde ikke mindst de Radikales Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, den Opfattelse, at en Fremdragnings af dette Misforhold var speciel Venstrepolitik, maaske ogsaa speciel konservativ Politik, men det var i hvert Fald et Forhold, som de Radikale ikke følte sig særlig berørt af.

Jeg har her et Eksempplar af det radikale Blad fra Nordsjælland fra Onsdag Morgen den 9. Maj — det er altsaa ikke særlig gammelt. Med den højtærede Formands Tilfaldelse vil jeg gerne have Lov til at citere et Par Ting deraf. Det er ikke Redaktøren, der skriver ud af sit eget Hoved, men Redaktøren af dette radikale Blad gør udtrykkelig opmærksom paa, at det, han her fremkommer med, kommer han frem med efter Henvendelse fra en radikal Sogneraadformand, som jeg maa formode opholder sig i Omegnen af, hvor dette Blad udkommer. Denne Sogneraadformand oplyser

„at han i flere Tilfælde har haft Besøg af unge Mennesker paa 18—19 Aar, der søgte Arbejdsløshedsunderstøttelse. Han afviste deres Ønske, idet han samtidig gav dem Anvisning paa Pladser ved Landbruget, og forinden ved Opringning til Arbejdsanvisningskontoret i Hillerød forvissede sig om, at den tilbudte Løn var den gængse og almindelige. De paagældende unge Mennesker tog imidlertid ikke det tilbudte Arbejde, men søgte bort fra